

Dues grans versions

CRÒNICA Les propostes de Higginbottom i Gale sobre 'El Messies' triomfen al Palau

► El concert minimalista d'El Messies, dirigit per Edward Higginbottom.

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
 BARCELONA

Un Nadal no és un Nadal sense *El Messies* de Händel. En menys d'una setmana el Palau de la Música ha acollit dues propostes molt diferents del cèlebre oratori de Händel: la minimalista però exquisida versió del veterà Edward Higginbottom, al capdavant del referencial cor de cambra Oxford Voices i de l'orquestra Instruments of Time and Truth de la temporada d'Ibercamera, i la participativa de La Caixa, amb l'Orquestra de Cadaqués, el Cor de Cambra del Palau i 388 cantants *amateurs* dirigits amb enèrgica expressivitat pel jove Jootz Gale. Dos directors britànics de prestigi sorgits de la Universitat d'Oxford com a garantia per mantenir la tradició interpretativa de l'obra.

El recinte modernista va viure, el passat dia 10, un avançament de luxe de les produccions sobre la peça que s'ofereixen a Barcelona i que es completaran amb les de la Coral Cantiga (del 16 al 18 d'aquest mes) a Santa Maria del Mar, i la de l'Orquestra Simfònica del Vallès, el 18, a la Sagrada Família, tot i que a aquesta cita només és possible accedir-hi per invitació.

ESSÈNCIA I EMOCIÓ // Les esmentades formacions britàniques i els quatre destacats solistes elegits per a l'ocasió van entusiasmar per la puresa estilística d'arrels angleses de la seva aposta.

¿Menys és més? Quan es compara amb efectius com els que curosament ha seleccionat Higginbottom, un expert en l'obra del geni del barroc, no fa falta moure grans masses. La capacitat exhibida pels intèrprets per transmetre l'essència i l'emoció d'una música tan espiritual, va im-

pactar el públic. La direcció de Higginbottom va reflectir de forma inequívoca l'estil de l'escola d'Oxford, de la qual és un dels màxims representants. Va ser perfecte l'encaix entre els diferents elements de la producció, però sens dubte el més destacat va ser l'actuació del cor de 16 veus capaç per si sol de crear un immens món de textures polifòniques, exposades en aquest oratori compost, al costat de 32 més, en els anys de Händel a Londres posteriors a la creació de les seves més de 40 òperes.

IMPLICACIÓ I ENTREGA // Aquest avançament no va restar mèrits a la complexa producció dirigida per Gale, un director amb experiència com a cantant solista i de cors que va demostrar una absoluta identificació amb l'obra. Amb els seus gestos gens gratuïts va multiplicar l'atenció sobre l'orquestra, la coral i els cantaires aficionats situats als laterals del Palau.

Va ser impressionant la implicació i entrega dels gairebé 400 inscrits, convenientment preparats per Jordi Casas i Daniel Mestre durant tres mesos. La qualitat de solistes com Carlos Mena (contratenor), Eleanor Dennis (soprano), David Sora (baix) i David Butt (tenor), van arrodonir una aclamada vetllada.

La descripció de la vida de Jesús es va desenvolupar, en els dos casos, amb una gran intensitat expressiva tant en els passatges del naixement com en els de la Passió, Resurrecció i Assumpció, rematats amb l'explosiu *Al·leluia*.

L'última part de l'obra, consagrada al triomf de Crist davant la mort, el Judici Final i l'impressionant *Amén*, va permetre desplegar el millor de les formacions d'aquestes dues propostes. ≡